

## Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM



### Psalm 8

<sup>1</sup> Kierownikowi chóru. Na wzór z Gat. Dawidowy.

<sup>2</sup> O Panie, nasz Boże, jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi! Tyś swój majestat wyniósł nad niebiosa.

<sup>3</sup> Sprawileś, że *nawet* usta dzieci i niemowląt oddają Ci chwałę, na przekór Twym przeciwnikom, aby poskromić nieprzyjaciela i wroga.

<sup>4</sup> Gdy patrzę na Twe niebo, dzieło Twych palców, księżyc i gwiazdy, któreś Ty utwierdził:

<sup>5</sup> czym jest człowiek, że o nim pamiętasz, i czym – syn człowieczy, że się nim zajmujesz?

<sup>6</sup> Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich, chwałą i czią go uwieńczyłeś.

<sup>7</sup> Obdarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich; złożyłeś wszystko pod jego stopy:

<sup>8</sup> owce i bydło wszelakie, a nadto i polne stada,

<sup>9</sup> ptactwo powietrzne oraz ryby morskie, wszystko, co szlaki mórz przemierza.

<sup>10</sup> O Panie, nasz Panie, jak przedziwne Twe imię po wszystkiej ziemi!

**Twoje imię i majestat...** Chwała Boga Stwórcy objawia się w stworzeniu. Psalterz przerywa ciąg wcześniejszych lamentacji, aby ukazać wielkość Boga. A jednocześnie ukazać człowieka według Bożego zamysłu. Bóg stworzył niebo i ziemię, to znaczy wszystko i nad wszystkim panuje. Psalmista wychwala majestat Stwórcy. Ale największym przejawem Jego panowania jest objawienie Jego imienia synom Izraela. To w świątyni zamieszkuje Jego imię i rozbrzmiewa Jego chwała. Powracający z Babilonii wygnańcy stają się nowo narodzonymi dziećmi osieroconej matki Syjon. Z ich ust będzie rozbrzmiewać nowa chwała na cześć Stwórcy. A z poznania Bożego imienia objawia się szczególna pozycja i godność człowieka w świecie stworzonym.

**Czym jest człowiek...** Bóg, objawiając siebie, odkrywa przed człowiekiem tajemnicę jego natury i pochodzenia. Człowiek jest dziełem Boga. Pochodzi i zależy od Niego. Posiada godność bliską duchom niebiańskim, bo nosi w sobie podobieństwo do samego Boga.

Człowiek otrzymuje od Boga dar wszystkich stworzeń. Ma czynić sobie ziemię poddaną, a jednocześnie rozwijać to, co otrzymał. Pamiętając, że wszystko, najpierw on sam, a potem inne stworzenia, pochodzi z Bożych rąk. Bóg jest początkiem i celem człowieka i świata. W Bogu jest więc odpowiedź, kim jest człowiek...

Ktoś to na pewnym miejscu stwierdził uroczyście, mówiąc: Czym jest człowiek, że pamiętasz o nim, albo syn człowieczy, że się troszczysz o niego; mało co mniejszym uczyniłeś go od aniołów, chwałą i czią go uwieńczyłeś. Wszystko poddałeś pod jego stopy. Ponieważ zaś poddał Mu wszystko, nic nie zostawił nie poddanego Jemu. Teraz wszakże nie widzimy jeszcze, aby wszystko było Mu poddane. Widzimy natomiast Jezusa, który mało od aniołów był pomniejszony, chwałą i czią ukoronowanego za cierpienia śmierci, iż z łaski Bożej za wszystkich zaznał śmierci. Przysłało bowiem Temu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wielu synów do chwały doprowadza, aby przewodnika ich zbawienia udoskonalił przez cierpienie. Tak bowiem Ten, który uświęca, jak ci, którzy mają być uświęceni, z jednego są wszyscy. Z tej to przyczyny nie wstydzisz się nazwać ich braćmi swymi... (Hbr 2,6–11).

Panie Jezu Chryste, Ty jesteś Pierworodnym wszelkiego stworzenia, bo wszystko w Tobie, przez Ciebie i dla Ciebie zostało stworzone, a jeszcze w przedziwniejszy sposób w Tobie dokonało się nasze odkupienie. Udziel nam łaski pełnego zjednoczenia z Tobą i upodobniania się do Ciebie, naszego Mistrza i Pana.